

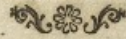
Titel: Mirzahs Syn i Skiæbnens Tempel [oversat af tysk Das Gesicht des Mirzah]

Citation: "Mirzahs Syn i Skiæbnens Tempel [oversat af tysk Das Gesicht des Mirzah]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15*, [Morten Hallager], 1770, s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-w1_015_001b_p10_bZONE1430318/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ver: Gud er retfærdig, og hans Veye
ugrandfelige.

Naturen og en simpel Majestæt gjorde
dette Tempel mere prægtig end Kunstens Be-
hændighed. Hele Bygningen hvilede paa en
Råd Støtter af hvide Marmor. Et Altar af
Allabast stod i Enden af samme. I Stæden
for Guddommens Billede, steg der en Skje
af Røg i Høyden fra Alteret, og opfyldte
Tempellet med en Duft af det vellugtendeste
Røgelse. Paa den høyre Side af Alteret
hang der en sort Marmortavle, og tværs over
for den et Speyl af det klareste Chrystal. Da
Albunoh Sahareddin førte mig hen til Al-
teret, talte han endnu disse saa Ord: „Lær her
Mirzah, at Forsynet aldrig gier Mennesker
ulykkelige, uden for at see dem lykkelige,“ og
derpaa forsvandt han for mine Øyne. Uagtet,
at jeg befandt mig alene paa et saa ærværdigt
Sted, saa sølte dog mit Hierte en vis ube-
gribelig Frimodighed. Guld af en brandende
Jøer kastede jeg mig ned paa Trinnene af Al-
teret, og anraabte Guddommen om dets Be-
skyttelse. Neppes havde jeg fuldendt min Bøn,
førend en majestætlig Stemme raabte til mig:
Staae op, Mirzah! see og læs!

Jeg kastede mine Øyne paa Speylet, og
jeg saae min Bøn, Abdallah, i samme, en
Mand,